

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (piąta izba)

z dnia 20 listopada 2007 r.*

W sprawie T-458/05

Tegometall International AG, z siedzibą w Lengwil-Oberhofen (Szwajcaria), reprezentowana przez adwokata H. Timmanna,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez J. Weberndörfera, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą OHIM, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest:

* Język postępowania: niemiecki.

Wuppermann AG, z siedzibą w Leverkusen (Niemcy), początkowo reprezentowana przez adwokata H. Huisken, a następnie przez adwokata I. Friedhoff,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 października 2005 r. (sprawa R 1063/2004-2), sprostowaną w dniu 16 listopada 2005 r., dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia znaku towarowego między Wuppermann AG a Tegometall International AG,

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (piąta izba),

w składzie: M. Vilaras, prezes, F. Dehousse i D. Šváby, sędziowie,

sekretarz: K. Andová, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 30 grudnia 2005 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną przez OHIM w sekretariacie Sądu w dniu 5 kwietnia 2006 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią interwenienta na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 12 kwietnia 2006 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 13 lutego 2007 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniu 2 lipca 1999 r. Tegometall International AG dokonała w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1) z późn. zm.
- 2 Zgłoszonym do rejestracji znakiem towarowym jest oznaczenie słowne TEK.
- 3 Towary, dla których wniesiono o rejestrację znaku towarowego, należą do klas 6 i 20 Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., zrewidowanego i zmienionego, i odpowiadają, dla każdej z poszczególnych klas, następującemu opisowi:

— klasa 6: „etażerki i części etażerek, w szczególności dające się zawiesić koszyki do etażerek, wszystkie wymienione wyżej wyroby wykonane z metalu”;

— klasa 20: „etażerki i części etażerek, w szczególności dające się zawiesić koszyki do etażerek”.

4 W dniu 18 maja 2001 r. nastąpiła rejestracja znaku towarowego TEK jako wspólnotowego znaku towarowego.

5 W dniu 23 lipca 2003 r. Wuppermann AG wniosła o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego TEK na podstawie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94, twierdząc, że istnieją bezwzględne podstawy odmowy rejestracji określone w art. 7 ust. 1 lit. b), c) i g) tego rozporządzenia.

6 W dniu 3 lutego 2004 r. skarżąca wniosła o ograniczenie listy towarów ujętych w klasie 20. Wniosek ten został przez Wydział Unieważnień uwzględniony. Po ograniczeniu towary z klasy 20 objęte znakiem towarowym TEK są następujące:

„etażerki i części etażerek, w szczególności dające się zawiesić koszyki do etażerek, wszystkie wymienione wyżej wyroby wykonane z tworzywa niebędącego drewnem”.

7 Decyzją z dnia 20 września 2004 r. Wydział Unieważnień oddalił wniosek o unieważnienie znaku złożony przez interwenienta i obciążył go kosztami postępowania. Stwierdził on, że nie znajdują zastosowania bezwzględne podstawy odmowy rejestracji wymienione w art. 7 ust. 1 lit. b), c) i g) rozporządzenia nr 40/94.

- 8 W dniu 16 listopada 2004 r. interwenient odwołał się od decyzji Wydziału Unieważnień (sprawa R 1063/2004-2), stwierdzając, że znajdują zastosowanie wszystkie podstawy unieważnienia wynikające z art. 51 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b), c) i g) rozporządzenia nr 40/94.
- 9 Decyzją z dnia 21 października 2005 r., sprostowaną w dniu 16 listopada 2005 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”), Druga Izba Odwoławcza uwzględniła odwołanie interwenienta, uchyliła decyzję Wydziału Unieważnień i postanowiła o wykreśleniu znaku z rejestru z uwagi na to, że ma on charakter opisowy w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 i że jest pozbawiony charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.
- 10 Druga Izba Odwoławcza uznała po pierwsze, że skoro określenie „tek” oznacza w językach włoskim i francuskim drzewo tekowe i skoro bezsporne jest, iż etażerki i ich części wytwarzane są z drzewa tekowego, i nie jest wykluczone, iż etażerki i ich części wykonane z metalu lub tworzywa sztucznego mogą imitować drzewo tekowe, określenie „tek” używane w odniesieniu do etażerek i ich części wykonanych z metalu, a nie z drewna służy do „wskazywania na wygląd, szatę zewnętrzną i — ewentualnie — inne aspekty właściwości drzewa tekowego”. Uznała ona w konsekwencji, że znak towarowy TEK jest oznaczeniem wyłącznie opisowym w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, które powinno być dostępne konkurentom. Po drugie, Izba Odwoławcza stwierdziła, że skoro słowo „tek” nie nadaje się do wyróżniania objętych zgłoszeniem towarów ze względu na ich pochodzenie, należało odmówić rejestracji znaku również ze względu na brak charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94. Doszła ona natomiast do przekonania, że nie ma ona obowiązku badania, czy przedmiotowy znak towarowy może wprowadzić odbiorców w błąd w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 40/94.

11 W dniu 29 grudnia 2005 r. skarżąca wskazała w skierowanym do OHIM piśmie, że ogranicza listę towarów objętych znakiem towarowym TEK do następujących:

- klasa 6: „etażerki i części etażerek, w szczególności dające się zawiesić koszyki do etażerek, wszystkie wymienione wyżej wyroby wykonane z metalu, a nie ze imitacji drewna”;

- klasa 20: „etażerki i części etażerek, w szczególności dające się zawiesić koszyki do etażerek, wszystkie wymienione wyżej wyroby niebędące wykonanymi ani z drewna, ani z imitacji drewna”.

Żądania stron

12 Skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji;

- oddalenie wniosku o unieważnienie słownego wspólnotowego znaku towarowego TEK;

- ewentualnie, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy OHIM do ponownego rozpoznania;

— obciążenie interwenienta kosztami postępowania w sprawie unieważnienia, a także kosztami postępowania odwoławczego przed OHIM oraz kosztami postępowania w sprawie skargi przed Sądem.

13 OHIM wnosi do Sądu o:

— oddalenie skargi;

— obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

14 Interwenient wnosi do Sądu o oddalenie skargi.

Co do prawa

Co do przedmiotu sporu

Argumenty stron

15 Skarżąca twierdzi, że Sąd powinien wziąć pod uwagę ograniczenie jej zgłoszenia dokonane w dniu 29 grudnia 2005 r. do towarów z klas 6 i 20, które nie imitują drewna, ponieważ chodzi o nową okoliczność w rozumieniu art. 48 § 2 akapit drugi regulaminu Sądu, która ujawniła się dopiero po wydaniu decyzji przez Izbę Odwoławczą. A contrario, z art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 w związku z art. 48 § 2

regulaminu Sądu wynika, że w toku postępowania o unieważnienie co do zasady dopuszczalne jest przedstawianie nowych zarzutów [wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2003 r. w sprawie T-222/02 HERON Robotunits przeciwko OHIM (ROBOTUNITS), Rec. str. II-4995, pkt 50 i następne].

- 16 Na rozprawie skarżąca dodała, że wymieniony wyżej wniosek o ograniczenie wykazu towarów złożony został wraz ze złożeniem skargi i że został on zarejestrowany przez OHIM. Wskazała ona także, że rozstrzygnięcie zawarte w wyroku Trybunału z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie C-363/99 Koninklijke KPN Nederland, Rec. str. I-1619, nie ma dla niniejszej sprawy żadnego znaczenia, ponieważ możliwe są negatywne ograniczenia w klasyfikacji ustanowionej porozumieniem nicejskim.
- 17 OHIM twierdzi, że oświadczenie skarżącej o rezygnacji z towarów wykonanych z imitacji drewna nie może być wzięte pod uwagę, ponieważ pociąga ono za sobą zmianę przedmiotu sporu, niedopuszczalną w świetle art. 135 § 4 regulaminu Sądu [wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2005 r. w sprawie T-164/03 Ampafrance przeciwko OHIM — Johnson & Johnson (monBeBé), Zb.Orz. str. II-1401, pkt 21].
- 18 OHIM uważa także, że Wydział Unieważnień niesłusznie wyraził zgodę na ograniczenie wykazu towarów z dnia 3 lutego 2004 r., jako że ograniczenie takie jest — w świetle istniejącego orzecznictwa — niedopuszczalne (ww. wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 114 i 115). OHIM jednak uważa, że nawet jeśli uwzględnić to ograniczenie, Izba Odwoławcza słusznie uznała, iż znajdują zastosowanie wskazane wyżej przepisy dotyczące nieważności.

Ocena Sądu

19 Zgodnie z art. 63 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94, Sąd może stwierdzić nieważność decyzji izby odwoławczej OHIM lub ją zmienić jedynie w przypadku „braku właściwości, naruszenia istotnego wymogu proceduralnego, naruszenia traktatu, [...] rozporządzenia [nr 40/94] lub każdego przepisu prawnego dotyczącego ich stosowania lub nadużycia władzy”. Zgodnie z art. 74 tego rozporządzenia, ta kontrola zgodności z prawem dokonywana jest w oparciu o stan faktyczny i prawny, jaki przedstawiony został w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą [wyroki Sądu z dnia 1 lutego 2005 r. w sprawie T-57/03 SPAG przeciwko OHIM — Dann i Backer (HOOLIGAN), Zb.Orz. str. II-287, pkt 17 oraz z dnia 15 września 2005 r. w sprawie T-320/03 Citicorp przeciwko OHIM (LIVE RICHLIY), Zb.Orz. str. II-3411, pkt 16 i postanowienie Sądu z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie T-366/05 Anheuser-Busch przeciwko OHIM — Budějovický Budvar (BUDWEISER), niepublikowane w Zbiorze, pkt 27].

20 Wynika z tego, że Sąd może stwierdzić nieważność lub dokonać zmiany decyzji będącej przedmiotem skargi wyłącznie wówczas, jeżeli w chwili wydania była ona objęta jedną z tych podstaw stwierdzenia nieważności czy dokonania zmiany. Sąd nie może natomiast stwierdzić nieważności lub dokonać zmiany wspomnianej decyzji z uwagi na podstawy, które zaistniały po jej wydaniu (wyrok Trybunału z dnia 11 maja 2006 r. w sprawie C-416/04 P Sunrider przeciwko OHIM, Zb.Orz. str. I-4237, pkt 55).

21 Poza tym, zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, „zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego zawiera [...] wykaz towarów lub usług, w odniesieniu do których wnioskuje się o rejestrację”.

- 22 Artykuł 44 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 stanowi, że „zgłaszający może w każdej chwili wycofać zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego lub ograniczyć zawarty w nim wykaz towarów lub usług”.
- 23 W niniejszej sprawie bezsporne jest, że skarżąca wniosła o ograniczenie wykazu towarów zawartego w zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego już po wydaniu zaskarżonej decyzji. Dlatego też, niezależnie od sposobu rozstrzygnięcia wniosku przez OHIM, nie ma on wpływu na zgodność z prawem zaskarżonej decyzji, bowiem tylko ona jest przedmiotem postępowania w sprawie skargi przed Sądem (zob. podobnie ww. postanowienie w sprawie BUDWEISER, pkt 40–48).
- 24 Wprawdzie należy zauważyć, że — jeśli chodzi o zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego obejmujące większą liczbę towarów — Sąd interpretował oświadczenie zgłaszającego, z którego wynikało, iż wycofuje on zgłoszenie wyłącznie w odniesieniu do niektórych towarów objętych początkowym zgłoszeniem, złożone w postępowaniu przed nim, czyli już po wydaniu decyzji przez Izbę Odwoławczą, bądź to jako oświadczenie, iż zaskarżona decyzja kwestionowana jest jedynie w odniesieniu do pozostałych towarów [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie T-289/02 Telepharmacy Solutions przeciwko OHIM (TELEPHARMACY SOLUTIONS), Zb.Orz. str. II-2851, pkt 13 i 14], bądź to — jeśli oświadczenie to wpłynęło na zaawansowanym etapie postępowania przed Sądem — jako częściowe cofnięcie skargi [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 5 marca 2003 r. w sprawie T-194/01 Unilever przeciwko OHIM (Owalna tabletki), Rec. str. II-383, pkt 13–17].
- 25 Jeżeli jednak zgłaszający znak towarowy — poprzez ograniczenie wykazu towarów objętych zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego — nie zamierza wycofać jednego towaru lub większej ich liczby z tego wykazu, lecz jedynie dokonać zmiany właściwości, takiej jak przeznaczenie wszystkich towarów figurujących w tym wykazie, nie można wykluczyć, iż zmiana ta może mieć wpływ na wynik rozpatrywania zgłoszenia przez poszczególne instancje OHIM w toku postępowania administracyjnego.

W takich okolicznościach umożliwienie dokonania tego typu zmiany na etapie postępowania w sprawie skargi przed Sądem byłoby równoznaczne z zakazaną artykułem 135 § 4 regulaminu Sądu zmianą przedmiotu sporu w toku postępowania. Dlatego też tego typu ograniczenie nie może być przez Sąd uwzględnione w ramach badania zasadności skargi (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie monBeBé, pkt 20–22).

- 26 Z powyższych względów należy ustalić, czy powołanie się w skardze na ograniczenie przez skarżącą wykazu towarów objętych zgłoszeniem z dnia 29 grudnia 2005 r. może być interpretowane jako pochodzące od skarżącej oświadczenie o tym, iż kwestionuje ona zaskarżoną decyzję jedynie w odniesieniu do towarów figurujących w zmienionym wykazie.
- 27 Tak nie jest. Dokonując tego ograniczenia, skarżąca nie wycofała niektórych towarów z wykazu towarów objętych zgłoszeniem przedmiotowego znaku towarowego, lecz zmieniła właściwości wszystkich towarów figurujących w tym wykazie, precyzując, iż nie mogą one być wykonane z „imitacji drewna”. Tymczasem, jak wskazano w pkt 11 i 25 powyżej, takie ograniczenie nie może być wzięte przez Sąd pod uwagę, ponieważ stanowi ono zmianę przedmiotu sporu.
- 28 Reasumując, należy więc stwierdzić, że towarami, które powinny być wzięte pod uwagę w ramach niniejszego postępowania, są towary figurujące w wykazie towarów objętym początkowym zgłoszeniem dokonany przez skarżącą, przy uwzględnieniu ograniczeń wprowadzonych w dniu 3 lutego 2004 r. (zob. pkt 3 i 6 powyżej).
- 29 Odnośnie do podniesionego przez OHIM argumentu, zgodnie z którym Wydział Unieważnień nieprawidłowo uwzględnił wniosek o ograniczenie wykazu towarów do niebędących wykonanymi z drewna z dnia 3 lutego 2004 r., należy zauważyć, że nawet przy założeniu, iż argument ten można dopuścić, to ograniczenie towarów,

jak wskazała OHIM, nie miało wpływu na dokonaną przez Izbę Odwoławczą analizę dotyczącą charakteru opisowego i braku charakteru odróżniającego przedmiotowego znaku towarowego. Argument ten należy zatem odrzucić jako całkowicie pozbawiony znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu.

Co do istoty sprawy

30 W uzasadnieniu swojej skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty, dotyczące — odpowiednio — naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c), b) i g) oraz art. 73 zdanie drugie rozporządzenia nr 40/94.

31 W pierwszej kolejności należy przeanalizować zarzut czwarty, dotyczący naruszenia art. 73 zdanie drugie rozporządzenia nr 40/94.

W przedmiocie zarzutu dotyczącego naruszenia art. 73 zdanie drugie rozporządzenia nr 40/94

— Argumenty stron

32 Skarżąca twierdzi, że w toku całego postępowania administracyjnego o unieważnienie znaku nie miała ona okazji wypowiedzieć się co do tego, czy z uwagi na to,

iż znaczenie określenia „drzewo tekowe”, przywoływanego na myśl w zetknięciu z przedmiotowym znakiem towarowym, może służyć do opisu towarów wykonanych z imitacji tego drzewa, wystąpiła bezwzględna podstawa odmowy rejestracji przewidziana w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94. Jako że nie było postępowania ustnego, jej zdaniem w żadnym momencie nie miała ona możliwości wypowiedzenia się odnośnie do stanowiska Izby Odwoławczej, które zajęła ona dopiero w swojej decyzji.

33 W tym względzie zwraca ona uwagę, że interwenient wskazał w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą na bezwzględne podstawy odmowy rejestracji wymienione w art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94, ograniczając się do stwierdzenia, iż przedmiotowy znak towarowy może wywoływać skojarzenie z określeniami „technologia” lub „technika”. Podnosi ona także, że interwenient — sugerując, iż słowny znak towarowy TEK mógłby wprowadzić w błąd właściwych konsumentów posługujących się językiem francuskim i włoskim, jako że pozwala on przypuszczać, że towary skarżącej mogą imitować drzewo tekowe — powołał się jedynie na podstawę odmowy rejestracji wymienioną w art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 40/94.

34 Przypomina ona, że doszło do naruszenia zasady dotyczącej prawa do bycia wysłuchanym, ponieważ uprawniony do znaku towarowego nie miał okazji wypowiedzieć się w kwestii zastosowania bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji, które zostały przez Izbę Odwoławczą zastosowane z urzędu [wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-34/00 Eurocool Logistik przeciwko OHIM (EUROCOOL), Rec. str. II-663, pkt 21].

35 Zwraca ona także uwagę, że pozbawiono ją możliwości wypowiedzenia się w kwestii przeprowadzonego przez Izbę Odwoławczą wniosku, a w szczególności w kwestii możliwości dalszego ograniczenia wykazu towarów objętych zgłoszeniem.

- 36 OHIM odpowiada, że — wbrew twierdzeniom skarżącej — zasada dotycząca prawa do bycia wysłuchanym nie została naruszona.
- 37 Wskazuje on po pierwsze, że interwenient celowo oparł swoje odwołanie na wszystkich podstawach unieważnienia wymienionych w art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b), c) i g) rozporządzenia nr 40/94. Po drugie twierdzi on, że choć interwenient wskazał na imitacje drzewa tekowego w ramach swojej argumentacji dotyczącej nie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94, lecz art. 7 ust. 1 lit. g) tego rozporządzenia, bezsporne jest, iż to fakt istnienia imitacji drzewa tekowego stał się przedmiotem sporu.
- 38 Dlatego uważa on, że skarżącą poinformowano nie tylko o wszystkich podstawach nieważności, lecz także o wszystkich okolicznościach wziętych pod uwagę przez Izbę Odwoławczą w wydanej przez nią decyzji.
- 39 OHIM przypomina, że ocena zawsze dokonywana jest pod kątem bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji, przynajmniej w odniesieniu do wszystkich rodzajów towarów wymienionych w wykazie, które znajdują się na rynku. Uważa on, że zgodnie z tą zasadą Izba Odwoławcza miała obowiązek wzięcia pod uwagę niekwestionowanego istnienia imitacji drewna w ramach badania wszystkich podstaw nieważności, w tym tych wymienionych w art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94.
- 40 Wreszcie dodaje on, że Izba Odwoławcza nie ma obowiązku przedstawiania stronom projektu decyzji zawierającego całość rozważań i argumentów prawnych uznanych za istotne, tak by mogły one wyrazić swoją opinię.

41 Interwenient twierdzi natomiast, że skarżąca miała możliwość zajęcia stanowiska odnośnie do podstawy odmowy rejestracji przewidzianej art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, wynikającej z faktu, iż jej towary mogą imitować drzewo tekowe.

— Ocena Sądu

42 Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 73 zdanie drugie rozporządzenia nr 40/94, decyzje OHIM opierają się wyłącznie na przyczynach lub materiale dowodowym, co do których strony miały możliwość przedstawiania swoich uwag.

43 Zgodnie z tym przepisem Izba Odwoławcza OHIM może oprzeć decyzję wyłącznie na okolicznościach faktycznych lub prawnych, co do których strony miały możliwość przedstawienia uwag [wyrok Trybunału z dnia 21 października 2004 r. w sprawie C-447/02 P KWS Saat przeciwko OHIM, Zb.Orz. str. I-10107, pkt 42, oraz wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2005 r. w sprawie T-242/02 Sunrider przeciwko OHIM (TOP), Zb.Orz. str. II-2793, pkt 59].

44 Przepis ten wyraża we wspólnotowym prawie znaków towarowych ogólną zasadę prawa do obrony (ww. wyrok w sprawie LIVE RICHLIY, pkt 21). W myśl tej ogólnej zasady prawa wspólnotowego adresatom decyzji władz publicznych, które wpływają w istotny sposób na ich interesy, powinno się umożliwić należyte przedstawienie ich stanowiska (wyrok Trybunału z dnia 23 października 1974 r. w sprawie 17/74 Transocean Marine Paint przeciwko Komisji, Rec. str. 1063, pkt 15 i ww. wyrok w sprawie LIVE RICHLIY, pkt 22).

45 Poza tym z orzecznictwa wynika, że choć prawo do przedstawienia uwag, wynikające z art. 73 zdanie drugie rozporządzenia nr 40/94, obejmuje wszystkie elementy faktyczne i prawne oraz dowody stanowiące podstawę decyzji izby odwoławczej, nie znajduje ono jednak zastosowania do ostatecznego stanowiska, jakie organ administracji ma zamiar zająć [wyroki Sądu z dnia 7 czerwca 2005 r. w sprawie T-303/03 Lidl Stiftung przeciwko OHIM — REWE-Zentral (Salvita), Zb.Orz. str. II-1917, pkt 62 oraz z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie T-388/04 Kachakil Amar przeciwko OHIM (Podłużna linia zakończona trójkątem), niepublikowany w Zbiorze, pkt 20]. Dlatego też Izba Odwoławcza nie ma obowiązku wysłuchania skarżącego odnośnie do swojej oceny okoliczności faktycznych, będącej częścią jej końcowego stanowiska.

46 W niniejszej sprawie skarżąca twierdzi, że w toku całego postępowania administracyjnego o unieważnienie znaku nie miała ona możliwości wypowiedzenia się odnośnie do tego, czy bezwzględna podstawa odmowy rejestracji wymieniona w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 wynika z faktu, iż znaczenie określenia „drzewo tekowe” może mieć zastosowanie do imitacji drewna.

47 Należy w pierwszej kolejności stwierdzić, że od etapu badania znaku towarowego przez Wydział Unieważnień toczyła się dyskusja, czy znak towarowy ma charakter opisowy w odniesieniu do znaczenia określenia „drzewo tekowe” w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.

48 W istocie skarżąca oparła swój wniosek o unieważnienie przedmiotowego znaku towarowego na przepisach art. 51 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b), c) i g) rozporządzenia nr 40/94, wskazując w szczególności, że zarejestrowane oznaczenie słowne TEK stanowi wskazanie jakości towarów zawierających drzewo tekowe. Wniosek o unieważnienie przekazany został skarżącej, która następnie zrezygnowała z następujących towarów: „etażerki i części etażerek wykonane z drewna”, ujętych w opisie towarów z klasy 20 wymienionych w zgłoszeniu przedmiotowego znaku towarowego.

- 49 W tych właśnie okolicznościach Wydział Sprzeciwów uznał, że po wyłączeniu etażerek i ich części wykonanych z drewna z wykazu towarów objętych wspólnotowym znakiem towarowym znak TEK nie może już być uznany za wskazujący na właściwość towaru.
- 50 W drugiej kolejności należy stwierdzić, że Izba Odwoławcza nie przychyliła się do stanowiska Wydziału Unieważnień. Izba Odwoławcza uznała, że choć oczywiście prawdą jest, iż uprawniony do wspólnotowego znaku towarowego wyłączył towary wykonane z drewna z wykazu towarów, nie oznacza to jednak, że etażerki wykonane z metalu lub tworzyw sztucznych nie mogą imitować mebli wykonanych z drzewa tekowego. Na tej podstawie stwierdziła ona, że „określenie »tek« używane w odniesieniu do etażerek wykonanych z metalu lub tworzyw sztucznych służy zatem do wskazywania na wygląd, szatę zewnętrzną i — ewentualnie — inne aspekty właściwości drzewa tekowego”.
- 51 Stwierdzając, że wyłączenie towarów wykonanych z drewna nie wystarcza do wykluczenia opisowego charakteru przedmiotowego znaku towarowego, ponieważ towary, dla których został on zarejestrowany, mogą imitować drzewo tekowe, Izba Odwoławcza zastosowała te same ramy prawne [art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94] i faktyczne co Wydział Unieważnień.
- 52 W trzeciej kolejności należy zauważyć, że choć Izba Odwoławcza doszła do innych wniosków niż Wydział Unieważnień, odniosła się ona do argumentu podniesionego przez interwenienta w postępowaniu przed tą izbą, zgodnie z którym przedmiotowy znak towarowy wywołuje wśród właściwych konsumentów posługujących się językiem francuskim i włoskim wrażenie, że dany towar posiada wytrzymałość, wagę i trwałość drzewa tekowego, jako że etażerki i części często nie są już wytwarzane z drzewa tekowego, lecz z innych materiałów, które następnie są oliwione, malowane, lakierowane lub pokrywane tak, by uzyskać efekt drzewa tekowego. Ten argument interwenienta wyraźnie wskazywał na to, że nie jest wykluczone, iż omawiane towary nadal będą wywoływać skojarzenie z jakością i właściwościami drzewa tekowego.

- 53 Prawdą jest, że — jak podnosi skarżąca, a OHIM jej nie zaprzecza — okoliczność, iż etażerki i ich części mogą imitować drzewo tekowe, została podniesiona przez interwenienta w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą jedynie w ramach bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji wynikającej z art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 40/94, a nie w ramach podstawy odmowy rejestracji wynikającej z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94. Jednak skarżąca miała możliwość wypowiedzenia się w toku postępowania odnośnie do okoliczności, na której Izba Odwoławcza oparła swoje wnioskowanie.
- 54 Bezsporne jest, że imitacja drzewa tekowego ma związek z wyglądem prawdziwego drzewa tekowego. Ponadto przypominający drzewo tekowe wygląd takich towarów jak etażerki i ich części powinien być zawsze taki sam, niezależnie od tego, czy wytwarzane są one z prawdziwego drzewa tekowego, czy z jego imitacji, czyli materiałów niebędących tym drzewem.
- 55 Należy stwierdzić, że w toku postępowania w sprawie unieważnienia skarżąca zajęła stanowisko odnośnie do faktu, iż zarejestrowane oznaczenie słowne może wywoływać skojarzenie z wyglądem drzewa tekowego, lub miała możliwość zajęcia takiego stanowiska. Należy stwierdzić, że skarżąca miała okazję wypowiedzenia się w kwestii podstawy odmowy rejestracji wymienionej w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, na którą interwenient powołał się we wniosku o unieważnienie znaku, a zgodnie z którą zarejestrowane oznaczenie słowne TEK opisuje jakość towarów zawierających drzewo tekowe, i w kwestii ustalenia Wydziału Unieważnień, zgodnie z którym prawdą jest, iż zgodnie z wyciągami ze słownika w językach włoskim i francuskim słowo „tek” służy do oznaczania drzewa tekowego (zob. pkt 10 decyzji Wydziału Unieważnień).
- 56 A zatem Izba Odwoławcza nie naruszyła przysługującego skarżącej prawa do obrony, ponieważ ta ostatnia miała możliwość wypowiedzenia się w kwestii wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych, na których Izba Odwoławcza oparła swą decyzję, stosując art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.

- 57 Na powyższą ocenę nie mają wpływu także pozostałe argumenty skarżącej.
- 58 Wbrew twierdzeniom skarżącej, okoliczności niniejszej sprawy różnią się od okoliczności wymienionej powyżej sprawy EUROCOOL. W sprawie tej Izba Odwoławcza z urzędu zastosowała nową bezwzględną podstawę odmowy rejestracji, nie dając zgłaszającemu możliwości wypowiedzenia się w kwestii jej zastosowania. Natomiast w sprawie niniejszej Izba Odwoławcza przeanalizowała każdą z bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji, a w szczególności tę wymienioną w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, która była przedmiotem analizy Wydziału Unieważnień. Izba Odwoławcza oparła swoje rozstrzygnięcie na wszystkich właściwościach i jakości towarów z imitacji drewna, które to kryteria należą do kryteriów badania w ramach stosowania art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.
- 59 Ponadto nie ma znaczenia fakt, że ów argument dotyczący imitacji drewna podniesiony został przez interwenienta w ramach omawiania innej bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji niż przyjęta przez Izbę Odwoławczą. Należy bowiem przypomnieć, że zgodnie z orzecnictwem ocena okoliczności faktycznych należy do samego aktu decyzyjnego, a prawo do bycia wysłuchanym nie rozciąga się na ostateczne stanowisko, jakie organ administracji zamierza zająć. W związku z tym Izba Odwoławcza nie miała obowiązku wysłuchania skarżącej w kwestii oceny okoliczności faktycznych, na których postanowiła ona oprzeć swoją decyzję (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Salvita, pkt 62 i ww. wyrok w sprawie Podłużna linia zakończona trójkątem, pkt 20).
- 60 Z powyższych względów zarzut czwarty, dotyczący naruszenia art. 73 zdanie drugie rozporządzenia nr 40/94, należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94

— Argumenty stron

- 61 Skarżąca nie zgadza się ze stanowiskiem, zgodnie z którym zgłoszony znak towarowy może zostać uznany za opisowy w stosunku do przedmiotowych towarów.
- 62 W pierwszej kolejności twierdzi ona, że właściwie poinformowany, dostatecznie uważny i rozsądny konsument nie postrzega słowa „tek” jako opisującego oznaczane nim towary, ponieważ znak towarowy został zarejestrowany dla towarów niebędących wykonanymi z drewna i ponieważ towary te nie są wykonane ani z drzewa tekowego, ani z jego imitacji.
- 63 W jej ocenie w przypadku etażerek i części etażerek wykonanych z innych materiałów niż drewno przeciętnie poinformowany, uważny i dostatecznie rozsądny konsument nadaje określeniu „tek” inne znaczenie niż drzewo tekowe, a w szczególności jest prawdopodobne, że postrzega on znak towarowy TEK jako połączenie dwóch pierwszych liter nazwy spółki Tegometall.
- 64 Na rozprawie skarżąca dodała, że choć słowo „tek” rzeczywiście występuje w słownikach w znaczeniu „drzewa tekowego”, jest ono rzadko używane.

- 65 Jeśli chodzi o podniesiony przez interwenienta argument, że określenie „tek” stanowi odniesienie do ciemnobrązowej barwy drzewa tekowego, skarżąca twierdzi, iż jest on spóźniony. Niezależnie od tego, jej zdaniem, na podstawie faktu, iż — w danym przypadku — towary mają kolor drzewa tekowego, nie można wnioskować, że są one wykonane z takiego drzewa. Ponadto słownik kolorów postępuje się określeniem angielskim „teak”, a nie słowem „tek”, a w niniejszej sprawie odbiorcy angielskojęzyczni nie stanowią właściwego kręgu odbiorców.
- 66 Skarżąca dodaje, że aby dani konsumenci dostrzegli w znaku towarowym TEK opis towarów, które nie są wykonane z drewna, wyraz ten musi być zastosowany przez użytkownika w kontekście, który w sposób jednoznaczny odsyła do znaczenia opisowego. Tak byłoby w przypadku klejiny nadającej powierzchni innego przedmiotu barwę, strukturę i wizerunek słoje drzewnych drzewa tekowego wyłącznie w celu nadania danym towarom wyglądu przypominającego drzewo tekowe. Tymczasem towary, dla których wniosła ona o rejestrację znaku, nie są używane w celu imitowania drzewa tekowego.
- 67 W tym względzie twierdzi ona, że — na potrzeby oceny, czy dany znak towarowy nadaje się do rejestracji — decydującym kryterium nie jest to, czy znak towarowy może być postrzegany przez odbiorców jako opisowy w określonym kontekście, lecz to, czy sam w sobie, niezależnie od okoliczności, w których może być on użyty, znak ten może pełnić w odniesieniu do towarów objętych zgłoszeniem czysto opisową funkcję [wyrok Sądu z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie T-356/00 DaimlerChrysler przeciwko OHIM (CARCARD), Rec. str. II-1963, pkt 46 oraz wyrok Sądu z dnia 9 października 2002 r. w sprawie T-360/00 Dart Industries przeciwko OHIM (Ultra-Plus), Rec. str. II-3867, pkt 52].
- 68 Po drugie skarżąca twierdzi, że nie można łączyć słowa „tech”, postrzeganego przez odbiorców jako skrót, skrótowiec wymawiany jako jeden wyraz, z oznaczeniem słownym TEK, postrzeganym jako kombinacja liter, które wymawiane są oddzielnie jako „t”, „e” i „k”.

- 69 Uważa ona, że aby ocenić, czy dany znak towarowy nadaje się do rejestracji, należy zbadać, czy samo sporne oznaczenie może być zarejestrowane, a nie ustalać, czy nadawałyby się do rejestracji oznaczenia podobne. Stąd mimo identycznej wymowy, różnice w zapisie oznaczeń mogą powodować inną ocenę w kwestii tego, czy nadają się one do rejestracji.
- 70 Skarżąca uważa, że nawet gdyby przypisać oznaczeniu słownemu TEK znaczenie skrótu słowa „technologia” lub „technika”, nie można byłoby uznać, że znak ten może wskazywać na właściwości towarów, dla których został zarejestrowany. W przypadku etażerek i ich części określenia „technika” czy „technologia” nie mają określonego i jednoznacznego znaczenia opisowego i nie stanowią opisu konkretnych właściwości tych towarów.
- 71 Twierdzi ona także, że choć niektóre części etażerki mogą mieć naturę techniczną i z tej przyczyny są one opatentowane, nie można na tej podstawie wnioskować, że odbiorcy dojdą do przekonania, iż z samej swojej natury towary te mają techniczny charakter.
- 72 OHIM zauważa, że kwestią bezsporną jest to, iż w językach francuskim i włoskim określenie „tek” oznacza drzewo tekowe i że etażerki i ich części mogą być z drzewa tekowego wytworzone. Jego zdaniem nie wydaje się kwestionowany fakt, iż odbiorcy dostrzegą w określeniu „tek” walor opisowy w stosunku do drzewa tekowego, przynajmniej w przypadkach, w których powierzchnia danego przedmiotu będzie miała taką barwę, strukturę i układ włókien, jak drzewo tekowe.
- 73 Twierdzi on, że Izba Odwoławcza słusznie uznała, iż na potrzeby oceny opisowego charakteru znaku towarowego znaczenie ma jedynie wykaz towarów towarzyszący znakowi towarowemu i że jeśli dane oznaczenie jest opisowe tylko w odniesieniu części towarów ujętych w danej kategorii, nie może ono być zarejestrowane dla tej kategorii towarów [wyrok z dnia 16 marca 2006 r. w sprawie T-322/03 Telefon & Buch przeciwko OHIM — Herold Business Data (WEISSE SEITEN), Zb.Orz. str. II-835, pkt 83].

74 Interwenient, podobnie jak OHIM, twierdzi, że znak towarowy TEK ma w stosunku do przedmiotowych towarów charakter opisowy. Jego zdaniem „teak” jest barwą o brązowym odcieniu lub brązem tekowym zdefiniowanym w słowniku kolorów Maerza i Paula. Stąd z uwagi na to, że barwa jest powszechną cechą wyglądu zewnętrznego przedmiotów, a w niniejszej sprawie — etażerek, nie jest wykluczone, iż właściwy krąg odbiorców włoskojęzycznych i francuskojęzycznych dostrzeże w znaku towarowym TEK wskazanie jakości.

75 Twierdzi on, że znak towarowy TEK ma walor czysto opisowy w stosunku do towarów będących przedmiotem rejestracji, niezależnie od kontekstu, w jakim mogą być używane. Twierdzi on, że nawet przy uwzględnieniu ograniczenia towarów do tych, które nie są wykonane z imitacji drewna, nie da się całkiem wykluczyć związku opisowego między oznaczeniem a towarami, ponieważ określenie „tek” stanowi opis barwy właściwych towarów, które nie są wykonane z drewna ani z imitacji drewna.

76 Uważa on, że określenie „tek” będzie również postrzegane przez większość konsumentów jako skrót od słowa „technika”. W tym względzie zauważa on, iż zgodnie ze stałymi wytycznymi kontrolnymi Wydziału Znaków Towarowych United Kingdom Intellectual Property Office (Urzędu Patentowego Zjednoczonego Królestwa), oznaczenia „tek” i „tec” uważane są za równoważne i nie są dopuszczalne w odniesieniu do towarów niebędących technicznymi. Zwraca on także uwagę, że Izba Odwoławcza odmówiła rejestracji słownego znaku towarowego CYBERTEK, ponieważ przeciętny konsument mógłby powiązać pojęcie „tek” ze słowem „technika” lub „technologia” [zob. decyzję R 826/2004-1 z dnia 15 grudnia 2004 r. (CYBERTEK)].

— Ocena Sądu

77 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 uniemożliwia zarezerwowanie opisanych w nim oznaczeń lub wskazówek dla jednego

przedsiębiorstwa poprzez dokonanie ich rejestracji jako znaków towarowych. Zadaniem tego przepisu jest ochrona leżącego w interesie ogółu celu, jakim jest zapewnienie, by tego rodzaju oznaczenia lub wskazówki mogły być swobodnie używane przez wszystkich [wyrok Sądu z dnia 27 listopada 2003 r. w sprawie T-348/02 Quick przeciwko OHIM (Quick), Rec. str. II-5071, pkt 27, zob. także analogicznie wyrok Trybunału z dnia 4 maja 1999 r. w sprawach połączonych C-108/97 i C-109/97 Windsurfing Chiemsee, Rec. str. I-2779, pkt 25].

78 Ponadto oznaczenia wymienione w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 są oznaczeniami uważanymi za nienadające się do wypełniania podstawowej funkcji znaku towarowego, która polega na wskazywaniu pochodzenia handlowego towaru lub usługi, aby umożliwić w ten sposób konsumentowi nabywającemu towar lub usługę oznaczone danym znakiem towarowym dokonanie przy późniejszym zakupie takiego samego wyboru — jeśli doświadczenie okazało się pozytywne, lub dokonanie odmiennego wyboru — jeśli było ono negatywne (zob. ww. wyrok w sprawie Quick, pkt 28 i wskazane tam orzecznictwo).

79 Oznaczenia i wskazówki, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, to takie, które w normalnym z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców używaniu mogą służyć oznaczeniu — bądź bezpośrednio, bądź przez wspomnienie jednej z ich charakterystycznych cech — towaru lub usługi, których dotyczy zgłoszenie [wyrok Trybunału z dnia 20 września 2001 r. w sprawie C-383/99 P Procter & Gamble przeciwko OHIM, Rec. str. I-6251, pkt 39 oraz wyrok Sądu z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie T-19/04 Metso Paper Automation przeciwko OHIM (PAPERLAB), Zb.Orz. str. II-2383, pkt 24].

80 Z powyższego wynika, że aby oznaczenie zostało objęte zakazem przewidzianym przez ten przepis, musi ono mieć wystarczająco bezpośredni i konkretny związek z rozważanymi produktami lub usługami, który pozwala właściwemu kręgowi odbiorców na natychmiastowe postrzeganie go, bez głębszego zastanowienia, jako opisu tych towarów lub usług pod kątem jednej z ich cech [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie T-311/02 Lissotschenko i Hentze przeciwko OHIM (LIMO), Zb.Orz. str. II-2957, pkt 30 oraz ww. wyrok w sprawie PAPERLAB, pkt 25].

- 81 Ponadto ocena opisowego charakteru oznaczenia może zostać dokonana jedynie w odniesieniu do właściwych towarów lub usług i z uwzględnieniem sposobu jego rozumienia przez docelowy krąg odbiorców, złożony z konsumentów tych towarów lub usług [ww. wyrok Sądu w sprawie CARCARD, pkt 25 oraz wyrok Sądu z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawach połączonych od T-367/02 do T-369/02 Wieland-Werke przeciwko OHIM (SnTEM, SnPUR, SnMIX), Zb.Orz. str. II-47, pkt 17].
- 82 Należy w pierwszej kolejności przypomnieć, że będąca przedmiotem niniejszego postępowania skarga dotyczy tylko następujących towarów objętych zgłoszeniem: etażerki i części etażerek, w szczególności dające się zawiesić koszyki do etażerek, wszystkie wymienione wyżej wyroby wykonane z metalu, należące do klasy 6, i wszystkie wymienione wyżej wyroby wykonane z materiału niebędącego drewnem, należące do klasy 20. Jak wskazano w pkt 19–29 powyżej, Sąd nie może wziąć pod uwagę ograniczenia wykazu towarów objętych zgłoszeniem znaku towarowego do wszystkich towarów niewykonanych z imitacji drzewa tekowego, które nastąpiło po wydaniu zaskarżonej decyzji.
- 83 Za właściwy krąg odbiorców uważa się przeciętnych konsumentów, właściwie poinformowanych, dostatecznie uważnych i rozsądnych [wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-219/00 Ellos przeciwko OHIM (ELLOS), Rec. str. II-753, pkt 30; zob. także analogicznie wyrok Trybunału z dnia 22 czerwca 1999 r. w sprawie C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, Rec. str. I-3819, pkt 26]. Z uwagi na naturę przedmiotowych towarów (etażerki, ich części i dające się zawiesić koszyki) są one przeznaczone do powszechnego użytku. Ponadto sposób postrzegania określenia „tek” należy oceniać w odniesieniu do konsumentów francuskojęzycznych i włoskojęzycznych, ponieważ omawiany wyraz jest określeniem występującym w językach francuskim i włoskim.
- 84 W związku z tym, stosując bezwzględną podstawę odmowy rejestracji wymienioną w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, należy ustalić, czy z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców występuje dostatecznie bezpośredni i konkretny związek między znakiem towarowym TEK a objętymi zgłoszeniem towarami, które były przedmiotem analizy Izby Odwoławczej.

- 85 Jeśli chodzi o znaczenie oznaczenia słownego TEK, należy w pierwszej kolejności podnieść, że w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą skarżąca nie podważyła ustalenia Wydziału Unieważnień zawartego w pkt 10 wydanej przezeń decyzji, zgodnie z którym prawdą jest, iż — w świetle przedstawionych fragmentów słownika — w językach włoskim i francuskim słowo „tek” służy do oznaczania drzewa tekowego. Argumenty skarżącej ograniczają się zasadniczo do twierdzenia, iż wykorzystanie struktury etażerki metalowej z półkami wykonanymi z metalu lub szkła w żaden sposób nie stwarza wrażenia, iż etażerka lub jej części wykonane są z drzewa tekowego.
- 86 Na rozprawie przed Sądem skarżąca dodała — nie kwestionując jednak wystąpienia słowa „tek” w słownikach francuskim i włoskim — że ma ona jednak wątpliwości co do tego, czy słowo to faktycznie używane jest w tym znaczeniu.
- 87 Jest zatem bezsporne, iż słowo „tek” występuje w słownikach francuskim i włoskim w znaczeniu drzewa tekowego i że stanowi ono w świetle tych słowników jeden ze sposobów zapisu drzewa tekowego. Chodzi o rodzaj drewna, które jest barwy brunatnej, jest wytrzymałe, bardzo ciężkie i trwałe. Określenie „tek” oznacza zatem rodzaj drewna i jego właściwości.
- 88 W tym względzie bez znaczenia jest to, czy określenie „tek” używane jest w znaczeniu drzewa tekowego. Aby OHIM mógł odmówić rejestracji w oparciu o art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, nie jest konieczne, by oznaczenia i wskazówki składające się na znak towarowy, o którym mowa w tym przepisie, były faktycznie stosowane w czasie złożenia wniosku o rejestrację w celu opisu towarów lub usług, w odniesieniu do których dokonane zostało zgłoszenie, lub opisu właściwości takich towarów lub usług. Wystarczy, jak to wynika z samego sformułowania tego przepisu, że oznaczenia lub wskazówki mogą służyć tym celom (wyrok Trybunału z dnia 23 października 2003 r. w sprawie C-191/01 P OHIM przeciwko Wrigley, Rec. str. I-12447, pkt 32 i ww. wyrok w sprawie LIMO, pkt 32).

- 89 Jeśli chodzi o naturę relacji między oznaczeniem słownym TEK a właściwymi towarami, Izba Odwoławcza uznała w pkt 13–15 zaskarżonej decyzji, że skoro bezsporne jest, iż etażerki i ich części wytwarzane są z drzewa tekowego, i nie jest wykluczone, iż towary te wykonane z metalu lub tworzyw sztucznych mogą imitować drzewo tekowe, określenie „tek” używane w odniesieniu do etażerek i ich części wykonanych z metalu lub tworzyw sztucznych służy do wskazywania na wygląd, szatę zewnętrzną i — ewentualnie — inne aspekty właściwości drzewa tekowego.
- 90 Należy zauważyć, że skarżąca nie kwestionuje tego, iż etażerki, ich części i dające się zawiesić koszyki mogą być wytworzone z drzewa tekowego, ani że wymienione wyżej towary mogą jednak mieć wygląd drzewa tekowego, ponieważ obecnie etażerki wytwarzane są z innych materiałów niż drzewo tekowe, które są oliwione, lakierowane lub pokrywane okleiną, dzięki czemu przypominają tego rodzaju drewno. Twierdzi ona, że właściwy krąg odbiorców nie dostrzega w określeniu „tek” wskazania właściwości tych towarów, ponieważ towary, dla których znak został zarejestrowany, wykonane są z metalu i nie występują ani w wersji z drewna tekowego, ani w wersji z imitacji tego drewna.
- 91 Stwierdzić jednak należy, że skarżąca wniosła o rejestrację swojego znaku towarowego dla etażerek i części etażerek, dających się zawiesić koszyków — wszystkich wymienionych wyżej wyrobów wykonanych z metalu, należących do klasy 6, i wszystkich wymienionych wyżej wyrobów wykonanych z materiału niebędącego drewnem, należących do klasy 20. A zatem Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła w pkt 17 zaskarżonej decyzji, że wykaz towarów „[w] żadnym razie nie jest ograniczony do szklanych lub metalowych półek rozpoznawalnych jako takie”.
- 92 Dlatego też mając na względzie wykaz towarów, dla których znak towarowy TEK został zarejestrowany, należy stwierdzić, iż skarżąca może w przyszłości produkować swoje towary z takich materiałów jak tworzywa sztuczne czy metal, które będą jednak miały wygląd drewna tekowego. Rozpatrywane towary, a szczególnie te wykonane z tworzyw sztucznych, mogą bowiem — z uwagi na ich barwę i wygląd

zewnątrzny — przy wykorzystaniu istniejących obecnie na rynku technik imitowania drewna tekowego sprawiać wrażenie, że są one z tego drewna wykonane lub przynajmniej posiadają pewne właściwości drewna tekowego.

93 A zatem związek istniejący między znaczeniem słowa „tek” a etażerkami i częściami etażerek oraz dającymi się zawiesić koszykami — wszystkimi wymienionymi wyżej wyrobami wykonanymi z metalu i z materiału niebędącego drewnem, jest dostatecznie ścisły, aby obejmował go zakaz wyrażony w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie ELLOS, pkt 37).

94 W tym względzie należy stwierdzić, że nie ma znaczenia fakt, iż skarżąca nie oferuje towarów objętych zgłoszeniem w celu imitacji drzewa tekowego. Jak wskazano bowiem powyżej, ocena opisowego charakteru oznaczenia powinna być dokonana w odniesieniu do każdej kategorii towarów lub usług objętych zgłoszeniem (zob. pkt 81 powyżej). Okoliczność, że dane oznaczenie słowne ma walor opisowy tylko w stosunku do części towarów lub usług należących do danej kategorii wymienionej jako taka w zgłoszeniu, nie stoi na przeszkodzie odmowie rejestracji tego oznaczenia słownego [wyrok Sądu z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie T-355/00 DaimlerChrysler przeciwko OHIM (TELE AID), Rec. str. II-1939, pkt 40].

95 Dlatego też mając na względzie konkretny i bezpośredni związek między oznaczeniem słownym TEK a etażerkami i częściami etażerek oraz dającymi się zawiesić koszykami wykonanymi z metalu i z materiału niebędącego drewnem, należy stwierdzić, iż Izba Odwoławcza słusznie uznała, że w świetle art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 oznaczenie słowne TEK nie może stanowić wspólnotowego znaku towarowego.

96 Skoro w świetle art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 należy odmówić rejestracji oznaczenia słownego, jeśli przynajmniej jedno z jego potencjalnych znaczeń opisuje właściwość danych towarów lub usług (ww. wyrok w sprawie OHIM przeciwko Wrigley, pkt 32), stwierdzić trzeba, że Izba Odwoławcza nie dopuściła się błędu w ocenie, nie badając, czy znak towarowy TEK jest także postrzegany jako wskazówka opisująca pewne aspekty techniczne lub technologiczne towarów na angielskojęzycznym i niemieckojęzycznym obszarze językowym.

97 W związku z tym zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, należy oddalić.

98 Jeśli chodzi o zarzuty drugi i trzeci, dotyczące — odpowiednio — naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) i g) rozporządzenia nr 40/94, należy przypomnieć, jak to również wynika z brzmienia art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94, że dla odmowy rejestracji oznaczenia w charakterze wspólnotowego znaku towarowego wystarczy, aby znalazła zastosowanie jedna z bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji (wyrok Trybunału z dnia 19 września 2002 r. w sprawie C-104/00 P DKV przeciwko OHIM, Rec. str. I-7561, pkt 29).

99 Dlatego też nie ma potrzeby analizowania argumentów skarżącej dotyczących naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) i g) rozporządzenia nr 40/94.

100 W świetle całości powyższych rozważań należy oddalić skargę w całości.

W przedmiocie kosztów

- 101 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę w niniejszym przypadku, zgodnie z żądaniem OHIM należy obciążyć ją poniesionymi przezeń kosztami postępowania.
- 102 Jako że interwenient nie wniósł o obciążenie skarżącej kosztami, ponosi on koszty własne.

Z powyższych względów

SĄD (piąta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**

- 2) **Skarżąca zostaje obciążona kosztami, z wyjątkiem kosztów poniesionych przez interwenienta.**

3) Interwenient ponosi koszty własne.

Vilaras

Dehousse

Šváby

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 20 listopada 2007 r.

Sekretarz

Prezes

E. Coulon

M. Vilaras